

PRESENTACION

Las gramáticas hebreas, a lo largo de toda su historia, se han movido generalmente en una confrontación constante con los textos bíblicos. Su objetivo primario ha sido siempre contribuir al esclarecimiento y comprensión de las Sagradas Escrituras.

Esta es también la finalidad de estos APUNTES DE HEBREO: ofrecer las nociones necesarias e indispensables para hacer posible un encuentro, inmediato y directo, con los textos hebreos.

Urge tomar conciencia nuevamente de la necesidad que tienen, cuantos deseen cultivar seriamente las ciencias sagradas, de iniciarse en las lenguas bíblicas. El retorno de los humanistas del renacimiento a los textos originales tiene que convertirse en realidad poco a poco también en nuestros días. Conviene evocar, a este respecto, el consejo que Nebrija diera a Cisneros cuando se aprestaba a llevar a cabo *La Políglota de Alcalá*, obra cumbre del humanismo español:

*"Planta de nuevo aquellas dos antorchas apagadas de nuestra religión
que son la lengua hebrea y la lengua griega".*

Así lo hizo el eminente Cardenal, sabedor como pocos de la importancia de los textos bíblicos originales. Sólo ellos poseen fecundidad inagotable y son capaces de suministrar los verdaderos sentidos de la palabra revelada, como confiesa el mismo Cisneros en el *Prólogo* a *La Políglota*.

INTRODUCCION

La lengua hebrea en el contexto de las lenguas semíticas

La lengua hebrea forma parte del grupo lingüístico conocido como *semítico noroccidental*.

En términos generales cabe decir que la denominación de *lengua semítica*, basada en Gn 10, 21-31, pretende designar las lenguas habladas por los pueblos que, según el texto bíblico, descienden de Sem, uno de los hijos de Noé.

Atendiendo a criterios lingüísticos y geográficos, las lenguas semíticas suelen ser clasificadas como

- 1) orientales (Mesopotamia)
- 2) occidentales:
 - a. noroccidentales (Siria, Palestina)
 - b. sudoccidentales (Arabia, Etiopía)

Los primeros testimonios de las lenguas semíticas noroccidentales, que son las que más directamente nos interesan aquí, se remontan al II milenio. Dejando aparte las inscripciones *protosinaíticas*, de difícil datación, esos primeros testimonios consisten en fragmentos de las lenguas *ugarítica* (Ugarit), *amorrea* (Mari) y *cananea* (atestiguada por las "glosas cananeas" de las cartas de El-Amarna). En el primer milenio aparecen testimonios, por una parte, del *fenicio*, *el púnico*, *el hebreo*, *el moabítico*, *el edomita* y *el amonita* y por otra, del *arameo* en sus diversas formas (*arameo imperial*, *nabateo*, *bíblico*, *palmireno*). Muy parecido al arameo, aunque con un alfabeto distinto, es el *siríaco*.

Hebreo, *fenicio*, *púnico*, *moabítico*, *edomita* y *amonita* más que lenguas distintas son variantes regionales de una misma lengua.

El alfabeto: el alfabeto común para el hebreo, el moabítico, el amonita, el edomita e incluso, hasta cierto punto, el griego, es el alfabeto *fenicio*, cuyos primeros rastros se remontan al final del segundo milenio.

Esa escritura alfabética que, con las adaptaciones requeridas, inmediatamente pasó a ser empleada también para escribir las lenguas indoeuropeas, nació en el ámbito del mundo sirio y tal vez estuviera precedida por otro alfabeto, el de Ugarit, que utilizaba caracteres cuneiformes.

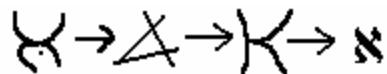
En el período post-exílico (después del 539 a. C.) entre los hebreos, el alfabeto fenicio antiguo fue sustituido por la escritura cuadrada (o aramea), que es la empleada por nuestras Biblias hebreas; por el contrario, en Qumram encontramos aún la escritura antigua en determinados textos.

TEMA 1

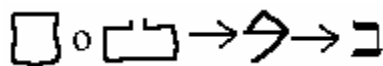
EL ALFABETO HEBREO

El alfabeto (alefeto) hebreo consta de 22 letras, todas consonantes y son las siguientes:

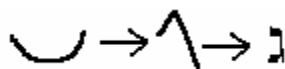
א Alef, el espíritu débil ' , es un corte breve de la respiración. Le daremos el mismo valor que a la h. Representado en el protosinaítico por la cabeza de un buey, en acadio *alpum* y en hebreo אֵלֶף, se esquematiza en el siglo X a.C. (moabita), posteriormente al paleohebreo y a la grafía cuadrada de origen arameo. Se le aplicó valor numérico de 1, pero posteriormente a la época bíblica.

ב Bet, simplemente b. Este punto en su interior se llama dagues débil y producía en su origen cambios en la pronunciación de la consonante, con dagues débil serían consonantes oclusivas y sin él fricativas. Representado en el protosinaítico por el símbolo egipcio de casa, en acadio *bitum* y en hebreo בֵּית (como vemos se creó un alfabeto por acronimia), evolucionó al paleohebreo y a la grafía cuadrada. Se le aplicó valor numérico de 2.

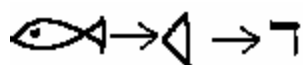

ג Guímel, g , como en ga, gue, gui, go o gu. Representado en el protosinaítico por lo que parece un “boomerang”, en acadio *gamlum*. Valor numérico de 3.

ד Dalet, d . Representado en el protosinaítico por un pez, en hebreo דָּלֵת. Valor numérico de 4.

ה He, h. Representado en el protosinaítico por una figura humana

aparentemente exclamando (¡jay!), en hebreo הָוֵה. Valor numérico de 5.

ו Wau, w, como v. Representado en el protosinaítico por una maza o clavo, en hebreo וּוּ . Valor numérico de 6.

⚔ → וּ → ו

ז Zayin, z. No se conoce su representación en el protosinaítico. Valor numérico de 7.

? → ז → ז

ח Jet, nuestra j . Representado en el protosinaítico por una especie de vallado. Valor numérico de 8.

⏏ → ח → ח

ט Tet, t enfática . No se conoce su representación en el protosinaítico. En paleohebreo parece la figura de un aro, en hebreo טַטַעַת . Valor numérico de 9.

? → ⊕ → ט

י Yod, y. Parece que viene del término brazo, en hebreo יַי . Valor numérico de 10.

י → י → י

כ Kaf, k, aunque despues de vocal (fricativa) tendría un sonido j. Viene del término mano, en hebreo כַּי . Valor numérico de 20.

כּ → כ → כ

ל Lamed, l. Viene del término agujada, en protohebreo לָמֶד , en hebreo מֵלֶמֶד o מְלַמֵּד . Valor numérico de 30.

ג → 60 → ל

מ Mem, m. Viene del término agua, en hebreo מַיִם . Valor numérico de 40.

ממ → 8 → מ

נ Nun, n. Viene del término culebra, en hebreo נָחָשׁ . Valor numérico de 50.

נ → 5 → נ

ס Samej, s. Se conoce su evolución pero se desconoce su origen. Valor numérico de 60.

ס → פ → ס

ע Ayin, el espíritu áspero ‘, es un corte importante de respiración de difícil pronunciación. Viene del término ojo, en hebreo עֵין . Valor numérico de 70.

ע → 70 → ע

פ Pe, p, aunque después de vocal (fricativa) tendría un sonido f . Viene del término fosa o trampa, en acadio *pitum*, en semita común *pit*. Valor numérico de

פ → 80 → פ

80.

צ Sade, s enfática. Es una s silbante. Viene del término planta, en semita común *sad*. Valor numérico de 90.

צ → 90 → צ

ק Qof, q. Se conoce su evolución pero se desconoce su origen. Valor numérico de 100.

∞ → ק → ק

ק → ק → ק

ר Resh, r. Viene del término cabeza, en hebreo ראש . Valor numérico de 200.

ש Esta consonante tiene dos valores según un punto diacrítico colocado arriba a la izquierda שׁ (sin, s, es un sonido residual en hebreo, en otras semíticas se perdió) o arriba a la derecha שׂ (shin). Se conoce bien la evolución (convergente) de las dos. Al menos la segunda tiene su origen en la palabra diente, en hebreo שיני . Valor numérico de 300.

שׁ → שׂ → שׂ

ת Tau, t . Viene del término marca o señal, en hebreo תּוֹתָּ . Valor numérico de 400.

X → ת → ת

VARIACIONES MORFOLÓGICAS

Algunas consonantes finales cambian su morfología alargándose:

כ final se transforma en ק

מ ם

נ ן

מ ט

ר ז

TEMA 2

MATRES LECTIONIS

Al no tener vocales en el alfabeto original, se utilizaron desde muy antiguamente consonantes como indicadores de la lectura vocálica. Así מִי se leería mi o me, מוּ se leería mo o mu, y מוּה se leería ma. Estos indicadores de lectura se llaman madres de lectura o matres lectionis que se conservan posteriormente cuando se pusieron las vocales. מֵאָ podría indicar varias vocales: a,e,o

VOCALES (Sistema tiberiense)

Cortas

Pataj (a)	הַ
Segol (e)	הֶ(י)
Jireq (i)	הִ
Qames-jatuf (o)	הֻ
Qibus (u)	הֵ

Largas

Qames (ā)	הָ
Sere (ē)	הֵי (ê) הֵי
Jireq-gadol (î)	הִי
Jolem (ō)	הֹ
Vaw-jolem (ô)	הוֹ
Sureq (û)	הוּ

SÍLABAS ABIERTAS Y CERRADAS

Todas las sílabas en hebreo empiezan por consonante y tienen una sola vocal, y pueden ser:

abiertas (consonante-vocal) como נִי שָׁ מֵ אֵ

o cerradas (consonate-vocal-consonante) como: אֵין רַק שָׁם

La palabra כַּרְתִּי tiene dos sílabas (dos vocales), una abierta (כִּי) y otra cerrada (רַת)

Normalmente una sílaba abierta lleva vocal larga y una sílaba cerrada vocal corta, pero sólo hay una regla fija al respecto: una sílaba cerrada y no acentuada llevará vocal corta.

PRÁCTICAS DE LECTURA

את	הוצאתי	מן	שְׁטִי	מכל
לא		דָּוֵד	וְאַחַר	שָׁם
לינות	בֵּית	עַל	וְאַקָּם	דְּבָרוֹ
כִּנְשָׁר	כִּסֵּא	וְאַשָׁב	אָבִי	וְאַנָּה דָּוֵד
	לְאַרְזֵן	מְקוֹם	וְאַשָׁם	תַּחַת
אתם	מֵאַרְצָךְ	לְהִי	שָׁם	הַבַּיִת
הוציאו	בְּתֵינֵנוּ	עִם	כַּרְתִּי	מֵרִים

TEMA 3

METEG

En el texto hebreo aparecen pequeñas marcas verticales debajo de la consonante y a la izquierda de la vocal (si este es su lugar) . הַעֲרִים en esta palabra aparece a la izquierda del segol y su función es que debe hacerse un leve parada en la lectura de ella de esta forma: הַ עֲרִים , indicando además final de sílaba

SEWA SIMPLE MUDO (QUIESCENTE)

La consonante que cierra una sílaba a final de palabra está incorporada a la sílaba sin que lleve ningún tipo de indicador, e independientemente del tipo de vocal de esa sílaba final

מָקוֹם אֶרֶץ בַּיִת דָּוִד

Pero si esa sílaba cerrada no es la última debe indicarse mediante un signo llamado sewa en la consonante que cierra la sílaba.

מִלְרַע sería así מִלְרַע
מִלְעֵיל sería así מִלְעֵיל

Este sewa no se lee (mudo o quiescente) y su única función es la indicación de final de sílaba.

Excepción: La ך (כ final) si no lleva vocal propia, es decir cierra la última sílaba se indica con sewa mudo igualmente ך

SEWA SIMPLE VOCÁLICO

También hay consonantes que no llevan vocal propia ni están cerrando sílaba. Su situación se puntúa con el mismo signo. Pertenecen a la sílaba siguiente y ese sewa se lee como una e brevísima:

שְׁמוֹאֵל se transcribiría como s^ēmû'ēl .

Si hay un sewa después de una vocal apoyada en mater lectionis, es vocálico. שׁוֹמְרִים se transcribiría sôm^ěrîm

SEWAS COMPUESTOS

En la guturales (א ה ח ע), pero no exclusivamente, hay otros tipos de vocales brevísimas que también se transcriben como superíndices y con el indicativo de brevedad

Jatef-patag (ã) הֶּ

Jatef-segol (ě) הֶֶ

Jatef-qames (õ) הֶֶֶ

MAPIQ

Es un punto central que aparece en he final de palabra (raramente en alef) הֵּ אֵּ que nos indica que estas letras mudas tienen un cierto valor consonántico (como una jota suave)

MIL-RA Y MIL-EL

En la palabra עֲרִים el acento tónico (marcado con ˘) está en la última sílaba, y se dice que esta acentuada desde abajo (מִלְרַע).

La palabra אֲרִיִּץ tiene el acento tónico en la penúltima sílaba, y se dice que está acentuada desde arriba (מִלְעִיל).

Nunca está el acento en sílabas anteriores a la penúltima y la mayor parte de las palabras hebreas son Milrá, por lo tanto a partir de aquí marcaremos el acento solamente las palabras Mil-el¹.

¹ En hebreo hay varias decenas de acentos de diferentes funciones, incluso no tónicas. Esta cuña utilizada aquí no existe como acento realmente y solamente tiene función didáctica.

PATAJ FURTIVA

Ya hemos visto anteriormente que la consonante que cierra sílaba a final de palabra cierra esa sílaba independientemente del tipo de vocal de esa sílaba (esto no ocurría en sílabas anteriores si la vocal se apoyaba en mater lectionis).

שׁוֹמְרִים (sôm^érîm) en esta palabra se dan ambas situaciones

Pero si la consonante final es א ה ח ע y no hay un sonido “a” previo se pone una patag (colocada hacia la derecha de la gutural) que se lee antes de la gutural, y es llamada furtiva porque en los derivados de esa palabra desaparece.

רוּחַ (rûah) (en realidad no hace falta poner el acento) (plural רוּחוֹת)

QAMES Y QAMES-JATUF

Anteriormente se dió como norma que las sílabas cerrada y no acentuadas llevan obligatoriamente vocal corta. Así podemos diferenciar si ך debe leerse como a, o como o:

חָכָם, sabio, חָ, sílaba abierta luego se leerá “a”, כָּם, sílaba acentuada luego se leerá “a”.

חֹכְמָה, sabiduría, חֹכ, sílaba cerrada y no acentuada luego se leerá “o”, מָה, sílaba cerrada y acentuada luego se leerá “a”.

Excepción 1: un qames antes de qames-jatuf también se leerá como qames-jatuf: פֹּעֲלָךְ se leerá como “po‘olká”

Excepción 2: En las palabras קְדוּשִׁים שְׂרָשִׁים el primer qames se lee como qames-jatuf

MAQEF

Cuando dos o más palabras están muy relacionadas aparecen a veces unidas por un guión. Esto puede provocar pequeños cambios por desplazamiento del acento al comportarse como una sola palabra

כָּל-אֲנָשִׁים כָּל אֲנָשִׁים

DAGUES DÉBIL

Es el punto que aparece en el centro de seis de las consonantes y que aunque originalmente debió determinar diferentes sonidos, sólo vamos a diferenciamos en dos de ellas

בּ	ב	b
גּ	ג	g (ga, gue, gui, go, gu)
דּ	ד	d
כּ	כ	k/j
פּ	פ	p/f
תּ	ת	t

No pueden llevar dagues si antes hay un sonido vocálico, incluido sewa vocálico, incluso en la palabra anterior si está en la misma frase. Llevan dagues en caso contrario. Observar los ejemplos

דָּבָר מְדַבֵּר
בְּנֵי כּוֹכָבִים כּוֹכָב

DAGUES FUERTE

Es el punto que aparece en el centro de cualquier consonante, excepto guturales, y que significa que esa vocal es doble. Una de ellas pertenece a la sílaba anterior cerrándola y la otra a la sílaba siguiente abriéndola. Para distinguirlo de dagues lene hay que recurrir a la estructura de la palabra, aunque pueden ser débil y fuerte a la vez

Tiene varios orígenes posibles:

1. Compensación: Deriva de la fusión de dos palabras que si contacta dos consonantes directamente puede que la más débil desaparezca y la otra se doble (en este caso ni las guturales ni res duplican), ejemplos

מִן שְׁמוּאֵל (de Samuel) > (מִנְשְׁמוּאֵל) > מִשְׁמוּאֵל (miss^ēmû'ēl)
הַלְמֶלֶךְ (el rey, artículo hipotético) > (הַלְמֶלֶךְ) > הַמֶּלֶךְ
(hammélek)

2. Característico: Que ya esté en la propia estructura de la palabra, ejemplo

שָׁמַר el dijo, forma activa simple del verbo hebreo (קָלַ , קָטַל , פָּעַל), se define por la tercera persona del singular masculino del imperfecto (inacabado, preformativo)

דִּבֶּר el habló, (dibbēr), forma intensiva activa del verbo hebreo (קָטַל , פָּעַל)

3. Eufónico: para aclarar o ablandar la pronunciación (no hay reglas)

MARCAS DE ACENTUACIÓN

Aunque hay varias decenas de ellas sólo vamos a considerar los dos más importantes observando el primer versículo del Génesis

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

Silluq , nos recuerda al meteg y aparece en la última palabra del versículo (antes del sof pasuq, fin de verso :) הָאָרֶץ , se diferencia del meteg en que aparece en la sílaba tónica y no alejado al menos dos sílabas del final

Atnaj, nos marca una parada intermedia del versículo, אֱלֹהִים, y también está en la sílaba tónica.

Ambos acentos generan pausalidad, es decir alargamiento de las vocales (en este caso no era posible en ninguna de las dos palabras, ya que ya eran largas)

PRÁCTICAS DE LECTURA

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:

וְהָאָרֶץ הִיְתָה תָהוּ וּבָהוּ וְחָשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר:

TEMA 4

ARTÍCULO

No hay indefinido, de modo que מֶלֶךְ significa rey o un rey.

Para el definido se une un hipotético הַל a la palabra fusionándose con ella, perdiendo el supuesto lamed y duplicando la consonante primera de la palabra (dagues fuerte)

הַל מֶלֶךְ (el rey) > (הַל־מֶלֶךְ) > הַמֶּלֶךְ (hammélek)

Excepciones 1. Si la palabra que se va a articular comienza por א ע ר no hay duplicación pero sí alargamiento de la vocal del artículo

אור	האור	la luz
עין	העין	el ojo
אדם	האדם	el hombre
רגל	הרגל	el pie

Excepciones 2. Si la palabra que se va a articular comienza por ה ח no hay duplicación ni alargamiento de la vocal del artículo, excepto si es por הֶ acentuada en que entonces sí se alarga

היכל	ההיכל	el templo
חֹשֶׁךְ	הַחֹשֶׁךְ	la oscuridad
הָרָה	הַהָרָה	a la montaña (directivo)

Excepciones 3. Si la palabra que se va a articular comienza por הֶ acentuada o no, o por ה ע no acentuadas, no hay duplicación y hay un cambio vocálico

הרים	ההרים	los montes
------	-------	------------

עֵפֶר	הָעֵפֶר	el barro
חֵיל	הַחֵיל	el valor
חָכָם	הַחָכָם	el sabio

Excepciones 4. Las siguientes palabras si llevan artículo cambian su vocal a qames

אָרוֹן	הָאָרוֹן	el arca
אֶרֶץ	הָאֶרֶץ	la tierra
הַר	הַהַר	el monte
חַג	הַחַג	la fiesta
עַם	הָעַם	el pueblo
פֶּרֶךְ	הַפֶּרֶךְ	el novillo
גֶּן	הַגֶּן	el jardín

Excepciones 5. Si empieza por מֶ o por יֶ no se duplica la consonante

מְרַגְלִים	הַמְרַגְלִים	los espías
יְאוֹר	הַיְאוֹר	el río (Nilo)

pero si la segunda consonante es ע o ה entonces si se duplica:

יְהוּדִים	הַיְהוּדִים	los judíos
-----------	-------------	------------

VOCABULARIO

él creó	פָּרָא
él dijo	אָמַר
él vino	בָּא
a, hacia	אֶל
de, desde	מִן

y	יָ
ciudad (f.)	עִיר
Dios	אֱלֹהִים
polvo, barro	עֶפֶר
oscuridad	חֹשֶׁךְ
cabeza	רֹאשׁ
templo, palacio	הַיְכָל
rey	מֶלֶךְ
día	יוֹם
noche	לַיְלָה
luz	אוֹר
hombre	אָדָם
tierra	אֲדָמָה

EJERCICIOS

- 1 מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ
- 2 יוֹם הַיּוֹם
- 3 לַיְלָה הַלַּיְלָה
- 4 אוֹר הָאוֹר
- 5 עִיר הָעִיר
- 6 רֹאשׁ הָרֹאשׁ
- 7 חֹשֶׁךְ הַחֹשֶׁךְ
- 8 הַיְכָל הַהֵיכָל
- 9 עֶפֶר הָעֶפֶר

- 10 הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה
- 11 הָאוֹר וְהַחֹשֶׁךְ
- 12 מֶלֶךְ וְאָדָם מֶלֶךְ וְהָאָדָם
- 13 אָדָמָה וְעֶפֶר אָדָמָה וְהָעֶפֶר
- 14 עֵיר וְהִיכָל הָעֵיר וְהִיכָל
- 15 בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם מִן־הָאָדָמָה
- 16 בָּא הַמֶּלֶךְ מִן הַהִיכָל
- 17 אָמַר אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם
- 18 וְאֶל־הָעֵיר בָּא הַמֶּלֶךְ
- 19 בָּרָא אֱלֹהִים אוֹר מִן־הַחֹשֶׁךְ

TEMA 5

LAS PREPOSICIONES INSEPARABLES

No existen como palabras independientes. Son tres: ל forma simplificada de אל-, ב de una obsoleta בית, y כ de כן.

Se unen sin vocal, es decir con sewa (vocálico)

לְעֵין	עֵין	a un ojo
בְּעֵין	עֵין	en un ojo
כְּעֵין	עֵין	como un ojo

Especial 1. Si la palabra a la que se prefijan estas preposiciones lleva un sewa inicial (vocálico), el primero se alarga a jireq y el segundo se hace quiescente

לְשִׁמוּאֵל > לְ שִׁמוּאֵל

Especial 2. Si la palabra a la que se prefijan estas preposiciones lleva un sewa inicial (vocálico) en una yod, el primero se alarga a jireq y el segundo desaparece ala vez que el valor consonántico de yod desaparece

בִּיהוֹדָה > בְּ יוֹדָה

Especial 3. Si la palabra a la que se prefijan estas preposiciones lleva un sewa inicial compuesto, el primero se alarga a la vocal equivalente y el segundo permanece como esta

כְּאֶרֶץ > כְּ אֶרֶץ
בְּאֶדוֹם > בְּ אֶדוֹם
לְאֶנְיָה > לְ אֶנְיָה

Especial 4. Con אֱלֹהִים el sewa compuesto desaparece y se alarga el sewa inicial a sere

כֹּאֵלֶּהִים > כֵּאֵלֶּהִים

Especial 5. A veces toman como vocal el qames si estan inmediatamente antes de la sílaba acentuada

מִן מַיִם לַמַּיִם

Especial 6. Si la palabra que recibe la preposición inseparable tiene artículo, la preposición toma la vocal del artículo y la he del artículo desaparece.

כֵּמֶלֶךְ > כְּמֶלֶךְ
כֵּאֲדָם > כְּאֲדָם
כֵּהֵיכָל > כְּהֵיכָל
כֵּחֲכָם > כְּחֲכָם
כֵּאֲרֵץ > כְּאֲרֵץ

LA PREPOSICIÓN מִן DESDE

Puede estar separada

מִן מַיִם
מִן שְׂמוֹאֵל

o unirse con un maqef

מִן-שְׂמוֹאֵל

o unirse como un prefijo, perdiendo la nun y duplicando (dagues) la siguiente consonante, excepto si es gutural o res

מִן שְׂמוֹאֵל > מִשְׂמוֹאֵל

si la palabra a prefijar empieza por gutural o res (incluido el artículo, que en este caso no pierde la he), desaparece la nun y el jireq se alarga a sere

מֵאָרִי > מִן אֲרִי
מֵהַהִיכָל > מִן הַהִיכָל

LECTURA

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם:
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לַרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן:
וַיִּקְרָא אֶשְׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב אֱלֹהִים לַרְקִי וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי: ׀
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם
אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע
עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ
וַיְהִי־כֵן:
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ
עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב:
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: ׀

VOCABULARIO

él llamó	קָרָא
él dió	נָתַן
él vió	רָאָה
él fue, el caminó	הִלְךָ
cielos	שָׁמַיִם
palabra, cosa	דָּבָר
mujer, esposa	אִשָּׁה
no	לֹא
Samuel	שְׁמוּאֵל
pueblo	עַם
el pueblo	הָעַם
El Señor	יְהוָה

EJERCICIOS

- 1 מֶלֶךְ לְמֶלֶךְ מִמֶּלֶךְ הַמֶּלֶךְ מִן־הַמֶּלֶךְ
- 2 אָדָם כְּאָדָם מֵאָדָם הָאָדָם כְּאָדָם מִן־הָאָדָם
- 3 הָהֵיכָל בְּהֵיכָל מִן־הֵיכָל
- 4 הַחֹשֶׁךְ לַחֹשֶׁךְ כַּחֹשֶׁךְ
- 5 עֵפֶר מֵעֵפֶר הָעֵפֶר בְּעֵפֶר מִן־הָעֵפֶר
- 6 אֱלֹהִים כְּאֱלֹהִים מֵאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים כְּאֱלֹהִים מִן־הָאֱלֹהִים
- 7 יְהוָה לִיהוָה מִיהוָה
- 8 אֲדָמָה כְּאֲדָמָה הָאֲדָמָה
- 9 שְׁמוּאֵל לְשְׁמוּאֵל כְּשְׁמוּאֵל מִשְׁמוּאֵל

- 10 קָרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה
- 11 הֲלֹךְ הָעַם בְּחֹשֶׁךְ וְלֹא רָאָה אֹר
- 12 נָתַן שְׁמוּאֵל מֶלֶךְ לְעַם
- 13 מִן־הַשָּׁמַיִם רָאָה יְהוָה
- 14 בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם מִעֶפֶר
- 15 אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעַם בָּא הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעִיר
- 16 קָרָא אֱלֹהִים לְשְׁמוּאֵל בְּלֵילָה
- 17 נָתַן אֱלֹהִים אִשָּׁה לְאָדָם
- 18 יְהוָה מֶלֶךְ בַּשָּׁמַיִם
- 19 הֲלֹךְ הַמֶּלֶךְ אֶל־הַהִיכָל בְּלֵילָה
- 20 נָתַן אֱלֹהִים אֹר לְאָדָם וְלֵאשָׁה
- 21 לֹא אָמַר הַמֶּלֶךְ לְשְׁמוּאֵל דָּבָר
- 22 קָרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה
- 23 לֹא נָתַן יְהוָה אֹר לְעַם
- 24 הֲלֹךְ שְׁמוּאֵל בְּעִיר
- 25 רָאָה יְהוָה בְּשְׁמוּאֵל רֹאשׁ לְעַם

TEMA 6

NOMBRE Y ADJETIVO

Todos los sustantivos tienen género en hebreo. Pueden tener cualquier terminación, especialmente el masculino, pero si hay masculino y femenino, este último se forma generalmente a partir del masculino añadiendo un final הַ (y recayendo el acento sobre la última sílaba)

	masculino	femenino
noche	לַיְלָה	
tierra		אֶרֶץ
caballo/yegua	סוּס	סוּסָה
toro/vaca	פָּר	פָּרָה
hombre/mujer	אִישׁ	אִשָּׁה
profeta/profetisa	נְבִיא	נְבִיאָה
rey/reina	מֶלֶךְ	מַלְכָּה

Los adjetivos también tienen masculino y femenino, ya que tienen que coordinar en género (y número) con el nombre que califican.

bueno	טוֹב	טוֹבָה
alto	רָם	רָמָה
malo	רַע	רַעָה
grande	גָּדוֹל	גָּדוּלָה

El adjetivo va detrás de la palabra que califica:

Mujer buena, buena mujer

אִשָּׁה טוֹבָה

Caballo grande, gran caballo

סוּס גָּדוֹל

Si el sustantivo lleva artículo también lo lleva el adjetivo:

La mujer buena, la buena mujer

הָאִשָּׁה הַטוֹבָה

Como el mal profeta

כַּנְבִּיאַ הָרַע

Como un mal profeta

כַּנְבִּיאַ רַע

Si el sustantivo está determinado sin dudas, aunque no lleve artículo, el adjetivo si lo lleva

Mi buen caballo, mi caballo bueno

סוּסֵי הַטוֹב

Si el adjetivo aparece delante del nombre o detrás y sin artículo cuando el nombre si lo lleva, entonces hay una función predicativa

Una mujer es buena, buena es una mujer

טוֹבָה אִשָּׁה

La mujer es buena, buena es la mujer

טוֹבָה הָאִשָּׁה

La mujer es buena, buena es la mujer

הָאִשָּׁה טוֹבָה

LA TERCERA PERSONA DEL PERFECTO (PASADO O ACABADO)

	él	ella	ellos/ellas
guardar	שָׁמַר	שָׁמְרָה	שָׁמְרוּ
decir	אָמַר	אָמְרָה	אָמְרוּ
dar	נָתַן	נָתְנָה	נָתְנוּ

caminar	הִלְךְ	הִלְכָה	הִלְכוּ
llamar	קָרָא	קָרְאָה	קָרְאוּ
ver	רָאָה	רָאִיתָהּ	רָאוּ

VOCABULARIO

ojo	עֵינַיִם
inteligente, sabio	חָכָם
grande	גָּדוֹל
bueno	טוֹב
malo	רַע
mala	רַעָה
voz	קוֹל
hombre	אִישׁ
Moisés	מֹשֶׁה
tierra	אֶרֶץ
la tierra	הָאֶרֶץ
qué, quién, que	אֲשֶׁר
que, porque, cuando	כִּי
sobre, encima	עַל
él	הוּא
él era, él se convirtió en	הָיָה

EJERCICIOS

- 1 מִלֶּךְ טוֹב הַמֶּלֶךְ הַטוֹב טוֹב הַמֶּלֶךְ
- 2 אִשָּׁה טוֹבָה הָאִשָּׁה הַטוֹבָה טוֹבָה הָאִשָּׁה
- 3 דְּבַר רַע הַדְּבַר הַרַע רַע הַדְּבַר
- 4 אֶרֶץ רָעָה הָאֶרֶץ הַרָעָה רָעָה הָאֶרֶץ
- 5 אִישׁ חָכָם הָאִישׁ הַחָכָם חָכָם הָאִישׁ
- 6 הֵיכַל גָּדוֹל הַהֵיכָל הַגָּדוֹל גָּדוֹל הַהֵיכָל
- 7 טוֹב הָאוֹר וְרַע הַחֹשֶׁךְ
- 8 קָרָא הָעַם בְּקוֹל גָּדוֹל יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם וְהָאָרֶץ
- 9 קָרָא הָאִשָּׁה אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחָכָם טוֹב יְהוָה לָעַם
- 10 הָיָה חֹשֶׁךְ גָּדוֹל עַל-הָאָרֶץ
- 11 רָאָה אֱלֹהִים כִּי טוֹב הָאוֹר אֲשֶׁר בָּרָא
- 12 הָיָה מֹשֶׁה אִישׁ גָּדוֹל בְּאָרֶץ
- 13 רָאָה הַמֶּלֶךְ כִּי חֹשֶׁךְ גָּדוֹל עַל-הָעִיר הַרָעָה
- 14 בָּאָה הָאִשָּׁה אֶל-שְׂמוּאֵל
- 15 אָמַר מֹשֶׁה טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָעַם
- 16 בָּרָא אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם
- 17 גָּדוֹל הַהֵיכָל אֲשֶׁר בְּעִיר
- 18 הָיָה הָאָדָם כְּאֱלֹהִים
- 19 לֹא הָיָה כְּשְׂמוּאֵל אִישׁ חָכָם בְּאָרֶץ
- 20 אָמְרָה הָאִשָּׁה טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אָמַר הָאִישׁ

הַחֲכָם אֶל-הָעַם
21 בַּיּוֹם אֹר בַּלַּיְלָה חֲשָׁךְ

TEMA 7

NOMBRE Y ADJETIVO PLURAL

	masculino singular	femenino singular	masculino plural	femenino plural
caballo	סוּס	סוּסָה	סוּסִים	סוּסוֹת
prisionero	אַסִּיר	אַסִּירָה	אַסִּירִים	אַסִּירוֹת
profeta	נְבִיא	נְבִיאָה	נְבִיאִים	נְבִיאֹת
hombre	אִישׁ	אִשָּׁה	אֲנָשִׁים	נָשִׁים
estrella	כּוֹכַב		כּוֹכָבִים	

bueno	טוֹב	טוֹבָה	טוֹבִים	טוֹבוֹת
grande	גָּדוֹל	גָּדוּלָה	גָּדוּלִים	גָּדוּלוֹת
sabio	חָכֵם	חָכְמָה	חָכְמִים	חָכְמוֹת

DUAL

mano dos manos	יָד	יָדַיִם
día dos días	יוֹם	יוֹמַיִם
una vez dos veces	פַּעַם	פַּעַמַּיִם

TEMA 8

LA CONJUNCIÓN

Es una ו inseparable y que habitualmente no lleva vocal (וְ).

וְאוֹר	y luz
וְאָדָם	y hombre
וְהָאָדָם	y el hombre

Excepciones 1. Cuando se prefija a una palabra con sewa en la primera consonante toma la forma וְ

וְשִׂמוּאֵל > וְשִׂמוּאֵל

Excepciones 2. Cuando se prefija a una palabra que empieza por פ מ ב también toma la forma וְ

וּמֹשֶׁה > וְ מֹשֶׁה
וּפֶרֶךְ > וְ פֶרֶךְ

Excepciones 3. Cuando se prefija a una palabra que empieza por י se produce el decaimiento consonántico

וַיְהִי הַיּוֹדֵה > וְ יְהִי הַיּוֹדֵה

Excepciones 4. Cuando se prefija a una palabra que empieza por sewa compuesto toma la vocal corta correspondiente

וְאֲנִי > וְ אֲנִי
וְאֲדוֹם > וְ אֲדוֹם

Excepciones 5. Caso aparte es

וְאֱלֹהִים > וְאֱלֹהִים

Excepciones 6. E inmediatamente antes de la sílaba tónica puede tomar qames

יּוֹם וְלַיְלָה

EL PRONOMBRE INTERROGATIVO

1. ¿Quién? מִי

Es una forma invariable e independiente, pero admite prefijos

¿A quién? לְמִי

¿Desde quién? מִמֵּי

¿Y quién? וּמִי

¿Quién soy yo? מִי אֲנִי

2. ¿Qué? מַה

Va siempre unida a la palabra siguiente por maqef

a) Delante de consonantes no guturales ni res las duplica

¿Qué es esto? מַה-זֶּה

¿Qué noche? מַה-לַּיְלָה

b) Delante de א ר se alarga a qames la vocal

¿Qué soy yo? מַה-אֲנִי

c) Delante de ח ה ע

¿Qué es el (o ello)? מֵה־הוּא (מִן הוּא)

d) Delante de gutural con qames la vocal es un segol

¿Qué dijo él? מֶה־אָמַר

VOCABULARIO

él hizo	עָשָׂה
él conoció	יָדַע
él salió	יָצָא
él hablo	דִּבֶּר
él dividió, él distinguió	הִבְדִּיל
tarde	עָרַב
mañana	בֹּקֶר
anciano	זָקֵן
entre	בֵּין

EJERCICIOS

- 1 הַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם בַּשָּׁמַיִם וּבַשָּׁמַיִם
- 2 הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ בָּאָרֶץ וּבָאָרֶץ
- 3 יוֹם וְיוֹם מִיּוֹם וּמִיּוֹם
- 4 אֲנִי וְאֲנִי אֲדָמָה וְאֲדָמָה
- 5 מֹשֶׁה וּמֹשֶׁה לְמֹשֶׁה וּלְמֹשֶׁה
- 6 שְׂמוּאֵל וְשְׂמוּאֵל לְשְׂמוּאֵל וּלְשְׂמוּאֵל

- 7 אֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יְהוָה וַיְהוּה
- 8 יְרוּשָׁלַיִם וִירוּשָׁלַיִם
- 9 אֹר וְחֶשֶׁךְ
- 10 טוֹב וְרַע
- 11 עֶרֶב וּבֹקֶר
- 12 יוֹם וְלַיְלָה
- 13 פְּרִי וּפְרִי
- 14 מִי אֲנִי וּמִה־אֲנִי
- 15 הַבְּדִיל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֶשֶׁךְ בֵּין הַיּוֹם
וּבֵין הַלַּיְלָה
- 16 לֹא הַבְּדִילוּ הָאֲנָשִׁים הַרְעִים בֵּין הַטוֹב וּבֵין
הַרַע
- 17 מִי כִיְהוּה בַּשָּׁמַיִם וּמִי כִישְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
- 18 בָּרָא אֱלֹהִים שָׁמַיִם וָאָרֶץ
- 19 טוֹבִים וְחַכְמִים הָיוּ הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר הַנְּבִיִם
הַזְּקֵן אֶל־הַמֶּלֶךְ
- 20 יָדַע הָאָדָם טוֹב וְרַע כִּי אָכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר בְּגֶן
- 21 אָמְרָה הָאִשָּׁה אֶל־הַזְּקֵנִים בָּאוּ אֲנָשִׁים מִישְׂרָאֵל
בְּלַיְלָה וּבַבֹּקֶר יֵצְאוּ מִן־הָעִיר
- 22 לֹא הָיָה מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל וּשְׂמוֹאֵל הַנְּבִיא הָיָה
רֹאשׁ לָעָם
- 23 בְּעִיר הַקְּרוּשָׁה יֹשְׁבַת אִשָּׁה זְקֵנָה וְחַכְמָה

- 24 יהוה הוא אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
- 25 נָתַן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶרֶץ טוֹבָה וְגְדוּלָה וְגַם
נְבִיאִים גְּדוּלִים וְקְדוֹשִׁים
- 26 מֵהַהֶדְבָּר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים אֶל־הַנְּבִיאַ
- 27 וּבְכָל־הָעִיר לֹא הָיָה אִישׁ טוֹב

TEMA 9

EL ESTADO ABSOLUTO Y EL ESTADO CONSTRUCTO

El es un hombre הוא איש

איש está en estado absoluto (nominativo)

El es un hombre de la ciudad הוא איש-העיר

Aquí hay una idea compuesta, con una relación de dependencia

איש- está en estado constructo (pierde el acento)

העיר está en estado absoluto

Nota: Un sustantivo en estado constructo no lleva artículo explícito

Hombre de Dios איש-אלהים

El hombre de Dios איש-האלהים

	singular absoluto	singular constructo	plural absoluto	plural constructo
caballo	סוס	סוס-	סוסים	סוסי-
yegua	סוסה	סוסת-	סוסות	סוסות-
profeta	נביא	נביא-	נביאים	נביאי-
profetisa	נביאה	נביאת-	נביאות	נביאות-
hombre	איש	איש-	אנשים	אנשי-
mujer	אשה	אשת-	נשים	נשי-
hijo	בן	בן-	בנים	בני-
pueblo	עם	עם-	עמים	עמי-

mano (dual)	יָדַ	יָד־	יָדַיִם	יָדַיִ
palabra, cosa	דְּבַר	דְּבַר־	דְּבַרַיִם	דְּבַרַיִ
viejo	זָקֵן	זָקֵן־	זָקֵנַיִם	זָקֵנַיִ
sabio	חָכָם	חָכָם־	חָכְמַיִם	חָכְמַיִ
barro	עֶפֶר	עֶפֶר־		
ojo (dual)	עֵינַיִם	עֵינַיִם־	עֵינַיִם	עֵינַיִ
estrella	כּוֹכָב	כּוֹכָב־	כּוֹכָבַיִם	כּוֹכָבַיִ

VOCABULARIO

él oyó	שָׁמַע
él obedeció	שָׁמַע לְקוֹל
él obedeció	שָׁמַע בְּקוֹל
muy	מְאֹד
he aquí, atención	הִנֵּה
Egipto	מִצְרַיִם
Jacob	יַעֲקֹב
Esaú	עֵשָׂו
Salomón	שְׁלֹמֹה
uno (m.)	אֶחָד
una (f.)	אֶחָת

- 1 לא נביא אני ולא בן-נביא
- 2 ראה המלך איש זקן מאד בהיכל ולא ידע כי נביא-אלהים הוא
- 3 היתה דברי-יהוה אל-שמואל בלילה
- 4 הלך הנביא אל-היכל-המלך
- 5 קרא מלך-מצרים אל-משה כי היתה חנף בארץ-מצרים ולבני-ישראל היתה אור
- 6 לא שמע העם אל-דברי-הנביאים אשר דברו בשם-יהוה
- 7 ובגן-המלך היו מכל עצי-פרי
- 8 היו אנשי העיר רעים מאד בעיני-אלהים ובעיני-אדם
- 9 מכל עמי-הארץ באו אל-שלמה מלך-ישראל כי היתה חכם מאד בעיני-כל-העמים
- 10 ישב שמואל על-האדמה בראש-בני-הנביאים
- 11 יצאו בני-ישראל מארץ-מצרים עם גדול מאד כדבר-יהוה אשר דבר אל-משה
- 12 קרא המלך לכל-חכמי-הארץ
- 13 עיני-יהוה אל-הטובים ולא אל-הרעים
- 14 ראו חכמי-מצרים כי יד-יהוה בארץ
- 15 קראו בני-הנביאים בקול גדול יהוה קדוש-ישראל הוא אחד ואלהי-כל-הארץ

16 לא שָׁמְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל־יְהוָה וּבְעֵינֵי־מֹשֶׁה
הָיָה הַדְּבָר רַע מְאֹד

17 וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי־בְנֵי־הַנְּבִיאִים קָרְאָה
אֶל־שְׂמוּאֵל

18 הָיוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּעַפְרָה־אֲדָמָה וְכַכּוֹכְבֵי־הַשָּׁמַיִם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְיַעֲקֹב

19 הַקּוֹל קוֹל־יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי־עֲשׂוֹ כִּי לֹא הָיוּ
יְדֵי־יַעֲקֹב כִּיְדֵי עֲשׂוֹ

20 דָּבַר מֹשֶׁה אֶל־זַקְנֵי־הָעָם כָּל אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל

21 הֲנִהּ בָּא יוֹם־יְהוָה יוֹם אֲשֶׁר הוּא חֹשֶׁךְ וְלֹא אֹר

22 יֵצֵא אֶחָד מִגְּדוּלֵי־הָעָם וּבְקוֹל־גְּדוּל קָרָא
אֶל־אֲנָשֵׁי־הָעִיר הֲנִהּ הָעִיר בְּיַד־הַמֶּלֶךְ

TEMA 10

SUFIJOS PRONOMINALES POSESIVOS
(MASCULINO SINGULAR)

	caballo	profeta	palabra	ל	ב
absoluto	סוּס	נְבִיאַ	דְּבַר		
constructo	סוּס־	נְבִיאַ-	דְּבַר-		
mi	סוּסִי	נְבִיאִי	דְּבַרִי	לִי	בִּי
tu (m)	סוּסֶיךָ	נְבִיאֶיךָ	דְּבַרְךָ	לְךָ	בְּךָ
tu (f)	סוּסֶיךָ	נְבִיאֶיךָ	דְּבַרְךָ	לְךָ	בְּךָ
de el	סוּסוֹ	נְבִיאָו	Arb'D>	לוֹ	בוֹ
de ella	סוּסֶיהָ	נְבִיאֶיהָ	דְּבַרֶּיהָ	לָהּ	בָּהּ
nuestro	סוּסֵינוּ	נְבִיאֵינוּ	דְּבַרֵּנוּ	לָנוּ	בָּנוּ
vuestro (m)	סוּסֵיכֶם	נְבִיאֵיכֶם	דְּבַרְכֶם	לָכֶם	בְּכֶם
vuestro (f)	סוּסֵיכֶן	נְבִיאֵיכֶן	דְּבַרְכֶן	לָכֶן	בְּכֶן
de ellos	סוּסֵיהֶם	נְבִיאֵיהֶם	דְּבַרֵּיהֶם	לָהֶם	בָּהֶם
de ellas	סוּסֵיהֶן	נְבִיאֵיהֶן	דְּבַרֵּיהֶן	לָהֶן	בָּהֶן

VOCABULARIO

él cortó	פָּרַת
pacto	בְּרִית
él pactó	פָּרַת בְּרִית
sueño (m.)	חֵלֹם
sueños (m.)	חֵלֹמוֹת
río, arroyo	נָהָר
montaña	הַר
montañas	הַרְיִם
la montaña	הַהַר
Abraham	אַבְרָהָם
Sara	שָׂרָה
con	עִם
conmigo	עִמִּי
contigo (m.)	עִמָּךְ
hasta	עַד

EJERCICIOS

1 בָּרָא אֱלֹהִים אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר
בָּהֶם

2 שָׁמְעוּ הָאָדָם וְהָאִשָּׁה אֶת־קוֹל־אֱלֹהִים בְּגֵן

3 וּבִיּוֹדוֹ הַגְּדוֹלָה לָקַח יְהוָה אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם לֹא לְעַם קָדוֹשׁ וְגַם נָתַן לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה מִנְּהַר־מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגְּדוֹל וְלֹא שָׁמְרוּ

אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם עַל־הַר־הָאֱלֹהִים וְלֹא
שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ

4 שָׁמַר יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב מִכָּל־רָע

5 רָאָה אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר אֲשֶׁר בָּרָא וְהִנֵּה טוֹב
מְאֹד

6 הִרְתָּ שְׁמוֹאֵל אֶת־רֹאשׁ־הַמֶּלֶךְ לְעֵינַיִ כָּל־יִשְׂרָאֵל

7 אָמְרוּ הָעַמִּים אֲשֶׁר בָּאוּ עַל־יִשְׂרָאֵל יְהוָה הוּא
אֱלֹהֵי־הָהָעִיר

8 וְשֵׁם־אִשְׁת־אֲבָרָהָם שָׂרָה

9 אָמְרָה שָׂרָה אֶל־אֲבָרָהָם אִשָּׁה הִנֵּה אֲנִי זָקְנָה
אֲנִי וְלֹא נָתַן לִי אֱלֹהִים בֶּן

10 קָרָא מֹשֶׁה בְּקוֹל גְּדוֹל יְהוָה עִמָּנוּ וְגַם נָתַן
בְּיַדְנוּ אֶת־הָעִיר וְאֶת־הָעַם אֲשֶׁר בָּהּ

11 הָיוּ אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל בְּהָרִים כָּל־הַיּוֹם עַד־הַלַּיְלָה

12 מִרֹאשׁ הַהָר רָאָה מֹשֶׁה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל

13 בָּאוּ זָקְנֵי־הָעַם אֶל־הַיְכָל־הַמֶּלֶךְ וְעָפְרָ עַל־רֹאשָׁם

14 שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת־קוֹלִי כִּי הוּא אוֹרִי
בְּיוֹם־הַחֶשֶׁךְ

15 שָׁמַע יַעֲקֹב אֶת־הַחֲלוֹם וְגַם שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר כִּי
אָמַר מִן הָאֱלֹהִים הַחֲלוֹם

16 וּבַחֲלוֹמוֹ רָאָה יַעֲקֹב וְהִנֵּה הָר גְּדוֹל מְאֹד
וּרְאִשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם

17 וּבְכָל-חֻמֵי-הָעִיר לֹא הָיָה אִישׁ אֲשֶׁר יָדַע
אֶת-דֶּרֶב-הַחֲלוֹם

18 הַבְּדִיל יְהוָה בֵּין נְבִיאֵי-מִצְרַיִם וּבֵין מֹשֶׁה
נְבִיאֹו

19 יָשְׁבוּ הַנְּבִיאִים בְּאַחַד-הָרֵי-הָאָרֶץ וּבְרֹאשׁוֹ הָיָה
שְׁמוֹאֵל

20 הִנֵּה יָדוֹ בְּכָל וַיֵּר-כָּל-אָדָם בּוֹ

21 כָּרַת אֲבָרָהֶם בְּרִית עִם מֶלֶךְ-הָעִיר

22 מִהֵיכָלוֹ אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם רָאָה יְהוָה אֶת-עַמּוֹ
וְאֶת-קוֹלָנוּ שָׁמַע

TEMA 11

PRONOMBRES PERSONALES

	sujeto	objeto
yo	אֲנִי אֲנֹכִי	אֹתִי
tu (m.)	אַתָּה	אֹתְךָ
tu (f)	אַתְּ	אֹתְךָ
el	הוא	אתו
ella	היא	אתה
nosotros	אֲנַחְנוּ	אֹתָנוּ
vosotros	אַתֶּם	אֹתְכֶם
vosotras	אַתֶּן	אֹתְכֶן
ellos	הֵם הֵמָּה	אֹתָם אֹתָהֶם
ellas	הֵן הֵנָּה	אֹתָן אֹתָהֶן

EL VERBO REGULAR

PERFECTO

yo guardé	שָׁמַרְתִּי
tu (m.) guardaste	שָׁמַרְתָּ
tu (f.) guardaste	שָׁמַרְתְּ
el guardó	שָׁמַר
ella guardó	שָׁמְרָה
nosotros/as guardamos	שָׁמַרְנוּ
vosotros guardasteis	שָׁמַרְתֶּם
vosotras guardasteis	שָׁמַרְתֶּן
ellos/as guardaron	שָׁמְרוּ

MAS CONSTRUCTOS

	singular abs.	sing. constr.	plural abs.	plural constr.
día	יוֹם	יוֹם	יָמִים	יָמֵי
ciudad	עִיר	עִיר	עָרִים	עָרֵי
casa	בַּיִת	בַּיִת	בָּתִּים	בָּתֵּי
cabeza	רֹאשׁ	רֹאשׁ	רֹאשִׁים	רֹאשֵׁי

VOCABULARIO

él hizo	עָשָׂה
él recordó	זָכַר
él gobernó	מָשַׁל
él escogió	בָּחַר
él envió	שָׁלַח
él estrechó la mano	שָׁלַח יָד
camino	דֶּרֶךְ
pan	לֶחֶם
espía	מַרְגֵּל
Canaán	כְּנָעַן

EJERCICIOS

- 1 אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ בְּנֵי-בְרִיתְךָ
- 2 שָׁלַח מֹשֶׁה מַרְגְּלִים אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן וְהָאֲנָשִׁים הָיוּ
אֲנָשֵׁי-שֵׁם רְאִשֵׁי-בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
- 3 אָמַר הָאָדָם אֶל-הָאֱלֹהִים שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹלְךָ בְּגוֹן
4 אִמְרָה הָאִשָּׁה
- 5 לָקַחְתִּי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לִי לְעַם קָדוֹשׁ וְלֹא
שָׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וּבְקוֹלִי לֹא שָׁמַעְתֶּם בֵּית-יַעֲקֹב
- 6 יָדַעְתִּי כִּי לָקַחְתָּ מִפְּרֵי-עֵץ-הַגֵּן וְכִי נִתְּנָה לְךָ
וְאַתָּה אָכַלְתָּ עִמָּה
- 7 קָרְאוּ זְקֵנֵי-הָעָם אֶל-מֹשֶׁה זָכַרְנוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר

אֲכַלְנוּ בְּמִדְבָּרִים

8 אָמְרוּ הַמְּרַגְלִים לְקַחְנוּ מִפְּרֵי-הָאָרֶץ וְהִנֵּה טוֹב
מְאֹד

9 יָדַעְתִּי כִּי בָךְ בָּהֶר יִהְיֶה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל

10 אַתָּה בְּחַרְתָּ בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים וְאַתָּנוּ לְקַחְתָּ לָךְ
לְעַם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְאַנְחֵנוּ לֹא שָׁמְרָנוּ אֶת-הַבְּרִית
אֲשֶׁר כָּרַתְנוּ עִמָּךְ עַל-הַר-הָאֱלֹהִים

11 אָמַר לָנוּ הָאִישׁ יָדַעְתִּי כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם מֵאָרֶץ
כְּנָעַן

12 יָשַׁב הַנְּבִיא עַל-הָאֲדָמָה וְעָפַר עַל-רֹאשׁוֹ וּבְקוֹל
גָּדוֹל קָרָא מָה-עָשָׂה יְהוָה לָנוּ

13 זָכַרְתָּ אֹתִי אֱלֹהִים וּמֵהֵיכַלְךָ שָׁמַעְתָּ אֶת-קוֹלִי

14 מִשַּׁל שְׁמוּאֵל הַנְּבִיא בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לֹא בָחַרוּ לָהֶם
מֶלֶךְ כְּכָל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָאָרֶץ וְכָל-יְמֵי-שְׁמוּאֵל
הָלְכוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ-יְהוָה

15 הִנֵּה הָעָרִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנָעַן טוֹבוֹת וְגִדּוֹלוֹת
הִנֵּה כְּעָרֵי-מִצְרַיִם

16 בְּדֶרֶךְ יְהוָה הָלַכְתִּי וְאֶת-דְּבָרֶיךָ שָׁמַרְתִּי
כָּל-הַיָּמִים

17 אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי הַבְּדִיל אֶתְכֶם אֱלֹהִים
מִכָּל-הָעַמִּים

18 לֹא אָכַל מֹשֶׁה לֶחֶם כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה
עַל-הָהָר

TEMA 12

SUFIJOS PRONOMINALES POSESIVOS
(FEMENINO SINGULAR)

	ley	tierra
absoluto	תּוֹרָה	אֲדָמָה
constructo	תּוֹרַת־	אֲדַמַּת־
mi	תּוֹרַתִּי	אֲדַמַּתִּי
tu (m)	תּוֹרַתְךָ	אֲדַמַּתְךָ
tu (f)	תּוֹרַתְךָ	אֲדַמַּתְךָ
de el	תּוֹרַתּוֹ	אֲדַמַּתּוֹ
de ella	תּוֹרַתָּהּ	אֲדַמַּתָּהּ
nuestro	תּוֹרַתֵּנוּ	אֲדַמַּתֵּנוּ
vuestro (m.)	תּוֹרַתְכֶם	אֲדַמַּתְכֶם
vuestro (f.)	תּוֹרַתְכֶן	אֲדַמַּתְכֶן
de ellos	תּוֹרַתָּם	אֲדַמַּתָּם
de ellas	תּוֹרַתָּן	אֲדַמַּתָּן

ADJETIVOS DEMOSTRATIVOS

	singular	plural
este/estos	זֶה	אֵלֶּה
esta/estas	זֹאת	אֵלֶּה
aquel/aquellos	הוּא	הֵמָּה
aquella/aquellas	הִיא	הֵנָּה

Esta mujer

הָאִשָּׁה הַזֹּאת

Esta es la mujer

זֹאת הָאִשָּׁה

Estas palabras

הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

Estas son las palabras

אֵלֶּה הַדְּבָרִים

Aquel caballo

הַסּוּס הַהוּא

Aquel es el caballo

הוּא הַסּוּס

SUFIJOS	כָּמוֹ כ		מִן (מִמֶּן)
como yo	כְּמוֹנִי	desde mi	מִמְּנִי
como tu (m)	כְּמוֹךָ	desde ti (m)	מִמְּךָ
como tu (f)	כְּמוֹךְ	desde ti (f)	מִמְּךְ
como el	כְּמוֹהוּ	desde el	מִמְּנוּ
como ella	כְּמוֹהָ	desde ella	מִמְּנָהּ
como nosotros	כְּמוֹנוּ	desde nosotros	מִמְּנוּ
como vosotros	כְּכֶם	desde vosotros	מִכֶּם
como vosotras	כְּכֶן	desde vosotras	מִכֶּן
como ellos	כְּהֵם	desde ellos	מִהֵם [מִהֶמָּה]
como ellas	כְּהֵן כְּהֵנָּה	desde ellas	מִהֵנָּה [מִהֶנָּן]

VOCABULARIO

Sinaí	סִינַי
lugar	מָקוֹם
salvación	יְשׁוּעָה
miedo	יְרֵאָה
bendición	בְּרָכָה
consejo, advertencia	עֵצָה
otro	אַחֵר
otros	אַחֵרִים

detrás	אַחַר אַחֲרַי
así	כֵּן
hay	יֵשׁ
no hay (no*)	אֵין
bien (si*)	טוֹב

EJERCICIOS

- 1 זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
- 2 זֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר נָתַן מֹשֶׁה לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
עַל-הַר-סִינַי
- 3 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם
- 4 אָמַר יַעֲקֹב קְדוֹשׁ הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי
- 5 בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן אֱלֹהִים יְשׁוּעָה גְדוֹלָה לְיִשְׂרָאֵל
- 6 אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם
בְּחֵלּוֹם
- 7 כֵּן אָמַר אֱלֹהִים אֶל-הָעִיר הַרְעָה הַהִיא
- 8 אָמַרְתִּי אֵין יִרְאֵת-אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה
- 9 בַּיָּמִים הָהֵם לֹא הָיָה מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל
- 10 הֲלָכּוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְלֹא
זָכְרוּ אֶת-תּוֹרַת-מֹשֶׁה וְאֶת-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
יְהוָה עַל-הַר-סִינַי
- 11 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי-יְשׁוּעָתִי וְאֵין כָּמוֹךָ

12 אָמַר מֶלֶךְ-מִצְרַיִם אֵין כְּמוֹךָ אִישׁ חָכֵם
בְּכָל-הָאָרֶץ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת

13 רָאָה הַמֶּלֶךְ כִּי טוֹבָה עֲצַת-הַנְּבִיא

14 אַתָּה שָׁלַחַת בְּרָכָה בְּפִרְי-אֲדָמָתֵנוּ

15 קִרָא עֲשׂוּ בְקוֹל גְּדוֹל לְקַח יַעֲקֹב אֶת-בְּרַכְתִּי
מִמֶּנִּי

16 שָׁמַרְתִּי אֶת-תּוֹרָתְךָ כָּל-הַיָּמִים וּבְדַרְךְ-אֱלֹהִים
אַחֲרַיִם לֹא הִלַכְתִּי

17 נָתַן אֱלֹהִים אֶת-יִרְאַת-יַעֲקֹב עַל-כָּל-אֲנָשֵׁי-הָעִיר

18 בְּלִילָה הַהוּא הִבְדִּיל יְהוָה בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין
מִצְרַיִם

19 קְרוּשָׁה לִי הָעִיר הַזֹּאת בְּחֵרְתִּי לְשָׁמַי

TEMA 13

EL VERBO REGULAR

PRESENTE (PARTICIPIO ACTIVO)

	singular	plural
masculino	שֹׁמֵר	שׁוֹמְרִים
femenino	שׁוֹמֵרֶת	שׁוֹמְרוֹת

yo (m.) guardo	אֲנִי שׁוֹמֵר
yo (m.) escucho	אֲנִי שׁוֹמֵעַ
yo (f.) guardo	אֲנִי שׁוֹמֵרֶת
la mujer guarda	הָאִשָּׁה שׁוֹמֵרֶת
nosotras guardamos	אֲנֵחֶנּוּ שׁוֹמְרוֹת
ellos guardan	הֵם שׁוֹמְרִים

EL ANTIGUO ACUSATIVO O DIRECTIVO

		Hacia ..
Egipto	מִצְרַיִם	מִצְרַיִמָּה
La ciudad	הָעִיר	הָעִירָה
Allí	שָׁם	שָׁמָּה

VOCABULARIO

él bajó	יָרַד
él elevó, él puso, él estaba de pie	עָמַד
dolor, infortunio	אָוִי

muchacho, joven	נָעַר
carne	בָּשָׂר
justo, honrado	צַדִּיק
malvado	רָשָׁע
mensajero (ángel)	מַלְאָךְ
desierto	מִדְבָּר
Seol (Hades)	שְׂאֵל

EJERCICIOS

- 1 קוֹל קָרָא בַּמִּדְבָּר
- 2 הָאֱלֹהִים יָשָׁב בְּשָׁמַיִם וּמִשָּׁל בְּבְנֵי-אָדָם
- 3 אֲנַחֲנוּ קָרָאִים אֶל-יְהוָה וְהוּא שָׁמַע אֶת-קוֹלֵנוּ
- 4 צַדִּיק אֶתָּה יְהוָה הַנֹּתֵן לֶחֶם לְכָל-בָּשָׂר
- 5 הַיּוֹם הַזֶּה אָנֹכִי לִקַּח אֶתְךָ הַשְּׁמַיְמָה
- 6 יֵצְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הַמִּדְבָּרָה
- 7 אֶתָּה שָׁמַר אֶת-דֶּרֶךְ-הַצַּדִּיק וְדֶרֶךְ הַרְשָׁע שְׂאֵלָה
- 8 יֵרֵד יַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה כִּי לֹא הָיָה לֶחֶם
בְּכָל-אֶרֶץ-כְּנָעַן
- 9 הַיּוֹם הַזֶּה אֶתָּם כָּרְתִים בְּרִית עִם-יְהוָה
- 10 הִנֵּה אֶתָּה שְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְלֹא
יִדְעַתָּ כִּי בְּאֱלֹהִים יִשְׁעַת-יִשְׂרָאֵל
- 11 אוֹי לָהֶם הָאֹכְלִים בָּשָׂר כָּל-הַיּוֹם

וְאֶת־דְּבַר־יְהוָה לֹא עָשׂוּ

12 כֹּה אָמַר יְהוָה אֲנֹכִי שְׁלַח אֶתְךָ אֶל־הָעָם הַרְשָׁע
הַזֶּה

13 הֲלָכּוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים בַּמִּדְבָּר כָּל־הַיּוֹם וּבְעָרֵב
בָּאוּ הָעִירָה

14 טוֹב לַצַּדִּיק הַשֹּׁמֵר אֶת־תּוֹרַת־יְהוָה וְאוֹי לַרְשָׁע
הַהֹלֵךְ בְּדַרְךְ־אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם

15 וּבְחִלּוֹמוֹת רָאָה יַעֲקֹב וְהִנֵּה מִלְאֲכֵי־אֱלֹהִים
יֹרְדִים מִן־הַשָּׁמַיִם

16 אֲנֹכִי בָחַר בְּךָ כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינַי־יְהוָה

17 עָשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַרְעָה בְּעֵינַי־יְהוָה כִּי לֹא
הִבְדִּילוּ בֵּין הַצַּדִּיק וּבֵין הַרְשָׁע

18 כָּל־בָּשָׂר יָדַע כִּי אַתָּה יְהוָה הַזִּכֵּר אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל

19 בַּלַּיְלָה הַהוּא שָׁמַע הַנְּעַר וְהִנֵּה קוֹל קָרָא
שְׁמוֹאֵל שְׁמוֹאֵל

20 הַיּוֹם הַזֶּה אֲנַחְנוּ עֹמְדִים עַל־הַר־הָאֱלֹהִים
וְשֹׁמְעִים אֶת־קוֹל־יְהוָה יֵצֵא מִשְׁמָיִם

21 אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בַּמִּדְבָּר־סִינַי

22 הִיָּה הָאָדָם כְּאֱלֹהִים יָדַע טוֹב וָרַע

23 שָׁמַע הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּהָר כִּי יֵצֵא יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

TEMA 14

SUFIJOS PRONOMINALES POSESIVOS
(MASCULINO Y FEMENINO PLURAL)

	leyes	caballos
absoluto	תּוֹרוֹת	סוּסִים
constructo	תּוֹרוֹתַי	סוּסֵי
mis	תּוֹרוֹתַי	סוּסֵי
tus (m)	תּוֹרוֹתֶיךָ	סוּסֶיךָ
tus (f)	תּוֹרוֹתֶיךָ	סוּסֶיךָ
de el	תּוֹרוֹתָיו	סוּסָיו
de ella	תּוֹרוֹתֶיהָ	סוּסֶיהָ
nuestros	תּוֹרוֹתֵינוּ	סוּסֵינוּ
vuestros (m)	תּוֹרוֹתֵיכֶם	סוּסֵיכֶם
vuestros (f)	תּוֹרוֹתֵיכֶן	סוּסֵיכֶן
de ellos	תּוֹרוֹתֵיהֶם	סוּסֵיהֶם
de ellas	תּוֹרוֹתֵיהֶן	סוּסֵיהֶן

POSESIÓN

Yo tengo un hijo

יֵשׁ לִי בֵן

Yo no tengo un hijo

אֵין לִי בֵן

Yo no tengo caballos

אֵין לִי סוּסִים

Los hombres tienen un caballo

יֵשׁ לְאֲנָשִׁים סוּס

Yo tuve un hijo

הָיָה לִי בֵן

Yo no tuve un hijo

לֹא הָיָה לִי בֵן

Yo no tuve caballos

לֹא הָיוּ לִי סוּסִים

Los hombres tuvieron un caballo

הָיָה לְאֲנָשִׁים סוּס

Yo tendré un hijo

יִהְיֶה לִי בֵן

Yo no tendré un hijo

לֹא יִהְיֶה לִי בֵן

Yo no tendré caballos

לֹא יִהְיוּ לִי סוּסִים

Los hombres tendrán un caballo

יִהְיֶה לְאֲנָשִׁים סוּס

VOCABULARIO

Raquel	רָחֵל
Labán	לָבָן
José	יוֹסֵף
faraón	פַּרְעֹה
ganado menor (ovejas, cabras)	צֹאן
agua	מַיִם
agua de	מֵי
él preguntó	שָׁאַל
él sirvió	עָבַד

EJERCICIOS

- 1 אָמַר הַנֶּעַר אֶל־הַנְּבִיא אֵין לָאִשָּׁה הַזֹּאת בֶּן
וְאִישָׁה זָקֵן מְאֹד
- 2 שָׁלַחְתִּי אֶת־נְבִיאֵי אֶל־הָעָם הַרְשָׁע הַזֶּה וְלֹא שָׁמְעוּ
אֶל־דְּבָרֵיהֶם אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְשִׁמִּי
- 3 הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמַדְבַּר־סִינַי וְלֹא הָיָה מַיִם לְצִאֵן
אֲשֶׁר עִמָּם
- 4 אָמְרוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶל־יֹוסֵף יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן
בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן וְלֹא יָדְעוּ כִּי הוּא הַמַּשְׁלַל
בְּכָל־אֶרֶץ־מִצְרַיִם
- 5 לָקַח שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּת־פְּרַעֲהַ לֹו לְאִשָּׁה
- 6 אָמְרוּ אַנְשֵׁי־הַמָּקוֹם יָדְעוּנוּ אֶת־לִבָּן וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוֹ
עִם־הַצִּאֵן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ
- 7 שָׁאַל יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בֵּת־מִי אַתְּ אָמְרָה רָחֵל
בֵּת־לִבָּן אָנֹכִי
- 8 עָבַד יַעֲקֹב אֶת־לִבָּן לְרָחֵל וְהוּא נָתַן לֹו אֶת־בְּתוֹ
הַגְּדוֹלָה לְאִשָּׁה תַּחַת רָחֵל
- 9 אַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ אַתָּה אָבִינוּ וְאַנְחָנוּ
בְּנִיד
- 10 קָרָא פְּרַעֲהַ לְכָל־זַקְנָיו וּלְכָל־חַכְמָיו וּלְעֵינֵיהֶם

עָשָׂה מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה

11 אֵלֶּה שְׁמוֹת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָרְדוּ מִצְרָיִם
אֶל־יוֹסֵף

12 לֹא לָקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־כְּנָעַן כִּי רָעוֹת הָיָה
בְּעֵינֵי־אָבִיו מְאֹד

13 לָמָּה לֹא אָמַרְתָּ לִּי כִּי אֲשַׁתְּךָ הִיא וְאֲנִי לֹא
יָדַעְתִּי

14 אָמַר לָבֵן אֶל־יַעֲקֹב נָשִׂיךָ בְּנוֹתֵי הָנֶה וּבְנִיךָ בְּנֵי
וְצֵאנְךָ צֵאנִי וְכֹל אֲשֶׁר לָךְ לִי הוּא

15 אָמַר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שְׁמֶךָ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל

16 קִרְאָה רַחֵל אֶל־שֵׁם־בְּנֵהּ יוֹסֵף כִּי אָמְרָה יִהְיֶה
לִי בֶן אַחֵר

17 אָמַר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה הִנֵּה אָבִי וְאֶחָי וּנְשֵׂיהֶם
וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְצֵאנָה וְכֹל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מִצְרָיִם

18 רְאוּ אָבוֹתַיִנו אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה
וּלְמִצְרַיִם

19 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאָנֹכִי יָרַדְתִּי עַל־הַר־סִינַי
בַּיּוֹם הַגָּדוֹל הַהוּא

20 לָמָּה יִשְׁבֹּת בְּעַפְרָה בְּתִי־יִשְׂרָאֵל כִּי הֲלָכּוּ בְנֵיךָ
אַחֲרֵי עֵינֵיהֶם וְגַם עָבְדוּ אֱלֹהִים אַחֲרֵים

21 וּמַה־שָּׂאֵל יְהוָה מִמֶּךָ בֵּית־יַעֲקֹב

TEMA 15

EL VERBO REGULAR

IMPERFECTO (FUTURO)

yo guardaré	אֶשְׁמֹר
tu (m.) guardarás	תִּשְׁמֹר
tu (f.) guardarás	תִּשְׁמְרִי
el guardará	יִשְׁמֹר
ella guardará	תִּשְׁמֹר
nosotros/as guardaremos	נִשְׁמֹר
vosotros guardareis	תִּשְׁמְרוּ
vosotras guardareis	תִּשְׁמְרֶנָּה
ellos guardarán	יִשְׁמְרוּ
ellas guardarán	תִּשְׁמְרֶנָּה

IMPERATIVO

guarda tu (m.)	שְׁמֹר
guarda tu (f.)	שְׁמְרִי
guardad vosotros	שְׁמְרוּ
guardad vosotras	שְׁמְרֶנָּה

LA NEGACIÓN CON EL IMPERFECTO Y EL IMPERATIVO

לֹא אֶשְׁמֹר yo no guardaré (nunca)

אֵל אֶשְׁמֹר yo no guardaré (ahora)

VOCABULARIO

él juzgó	שָׁפֵט
él siguió, él acosó	רָדַף אֶל-
él persiguió	רָדַף (אֲחֵרִי)
verdad	אֱמֶת
justicia (ley)	מִשְׁפָּט
justicia (caridad)	צֶדֶק
sábado	שַׁבָּת
cara	פָּנִים
delante de .., a la cara de..	לְפָנֶי-
delante de mi, a mi cara.	לְפָנַי

EJERCICIOS

- 1 דִּבֶּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה נְבִיאָוּ פָּנִים אֶל-פָּנִים
- 2 מִי אָנִי וּמִה-אָבִי כִּי אֲמַשֵּׁל בְּעַם הַגָּדוֹל הַזֶּה
וְאֲנֹכִי נֶעַר
- 3 בָּךְ בְּחַרְתִּי לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּשְׁפֹּט
אֶת-עַמִּי בְצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט כִּי צַדִּיק אֲנֹכִי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ
- 4 מִשְׁפָּט-צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן
לָכֶם
- 5 הִנְנִי שֹׁלַח אֹתְךָ אֶל-אֲנָשֵׁי-הָעִיר הַזֹּאת וְאֲנִי יִדְעֵתִי
כִּי לֹא יִשְׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֶיךָ
- 6 שָׁמַר אֶת-יוֹם-הַשַּׁבָּת כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לִיהוּה
אֱלֹהֶיךָ

7 זָכְרוּ אֶת־תּוֹרַת־יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם עַל־הַר־סִינַי
בְּיַד־מֹשֶׁה

8 צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף כִּי צַדִּיק אֲנִי

9 לֹא תִכְרַת בְּרִית עִם־הָעַמִּים הָאֵלֶּה כִּי אֶת־הָרַע
עָשׂוּ

10 רָדְפוּ אַחֲרֵי־הָאֲנָשִׁים כִּי יֵצְאוּ מִן־הָעִיר הַמְדַבֶּרֶה

11 אֶל־תִּשְׁלַחוּ מִלְּאֲכִים אֶל־פַּרְעֹה כִּי לֹא בְּמִצְרַיִם
יִשׁוּעַת־יִשְׂרָאֵל

12 אוֹי לָכֶם הָרֹדְפִים אֶת־הַצַּדִּיק וַיִּרְאֵת־יְהוָה אֵין
בְּכֶם

13 מִה־בֶּן־אָדָם כִּי תִזְכֹּר אֹתוֹ

14 עֲמָדוֹ לִפְנֵי־יְהוָה בִּירְאָה וְעִבְדוּ אֹתוֹ בְּאֵמֶת

15 לֹא יִהְיוּ לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לִפְנֵי

16 כָּרַת אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם אֶת־מִי־הִנָּהָר

17 אַנְכִי שִׁלַּח אֶת־מִלְּאֲכִי לִפְנֵיכֶם וְהוּא יִשְׁמַר
אֶתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתֶּם הֹלְכִים

18 שִׁפְטוּ הַשָּׁמַיִם בֵּינִי וּבֵין עַמִּי כִּי אֵין צַדִּיק
בָּאָרֶץ

19 בַּיּוֹם הַהוּא אֲשַׁפֵּט אֶת־הָעִיר הַרְשָׁעָה הַזֹּאת כִּי
אֵין בָּהּ מִשְׁפָּט

20 מִשְׁפָּטִי צֶדֶק וְאֵמֶת

21 אוֹי לָהֶם הָאֹמְרִים לָמָּה תִקְרָאוּ בְשֵׁם־יְהוָה

TEMA 16

EL VERBO REGULAR

LOS INFINITIVOS

INFINITIVO ABSOLUTO

	שָׁמֹר
el guardó continuamente	שָׁמַר שָׁמֹר
el seguramente guardó	שָׁמַר שָׁמֹר
el guarda continuamente	שָׁמֵר שָׁמֹר
el seguramente guarda	שָׁמֵר שָׁמֹר
el guardará continuamente	יִשְׁמַר שָׁמֹר
el seguramente guardará	יִשְׁמַר שָׁמֹר

INFINITIVO CONSTRUCTO

guardar	לְשַׁמֵּר
---------	-----------

HE INTERROGATIVO

el guardó	שָׁמַר
¿guardó el? (sobre el verbo)	הֲשָׁמַר
el no guardó	לֹא שָׁמַר
¿no guardó el? (sobre la negación)	הֲלֹא שָׁמַר
¿tengo un hijo? (sobre la partícula de posesión)	הֲיֵשׁ לִי בֵן
¿no tengo un hijo? (pataj sobre gutural)	הֲאֵין לִי בֵן
¿guardasteis vosotros? (pataj sobre sewa)	הֲשָׁמַרְתֶּם
¿es él poderoso? (no hay verbo entonces sobre el predicado, segol sobre gutural con qames)	הֲעֲצוּם הוּא

VOCABULARIO

él soñó	חָלַם
paz, bien	שָׁלוֹם
mandato	מִצְוָה
mandatos	מִצְוֹת מִצְוֹת
Sol	שֶׁמֶשׁ
pequeño	קָטָן קָטָן
pequeños	קְטַנִּים
pequeña	קְטַנָּה
pequeñas	קְטַנּוֹת

EJERCICIOS

- 1 בָּא שְׁמוּאֵל הָעִירָה לְשַׁפֵּט אֶת־הָעָם וְכָל־אִישׁ
אָשֶׁר הָיָה לוֹ דְבַר־מִשְׁפָּט הִלֵּךְ אֶל־הַנָּבִיא
- 2 אָמְרוּ אַנְשֵׁי־הָעִיר הַרְשָׁעָה בָּא הָאִישׁ הַזֶּה
אֶל־עֵירָנוּ וְהִנֵּה שָׁפוֹט יִשְׁפֹּט אֶתָּנוּ
- 3 אָמַר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף בְּנוֹ הַקָּטָן מֵהַחִלּוּם הַזֶּה
אָשֶׁר חִלַּמְתָּ הַמִּשּׁוּל תִּמְשָׁל בְּנוֹ
- 4 בָּאוּ מִלְּאֲכִים מִעַרְי־כַּנְעַן לְכָרוֹת בְּרִית־שְׁלוֹם
עִם־יִשְׂרָאֵל
- 5 שָׁאֵל אֶתְּהָ הַנָּבִיא הַשְּׁלוֹם לָךְ הַשְּׁלוֹם לְאִישְׁךָ
הַשְּׁלוֹם לְנַעַר
- 6 נָתַן אֱלֹהִים אֶת־הַשְּׁמֶשׁ בַּשָּׁמַיִם לְמִשְׁלַל בַּיּוֹם
וְאֶת־הַכּוֹכָבִים לְמִשְׁלַל בַּלַּיְלָה
- 7 אָמַר יַעֲקֹב אֶל־רַחֵל אִשְׁתּוֹ הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי
לֹא נָתַן לָךְ בֵּן
- 8 זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת־יּוֹם־הַשַּׁבָּת לְשֹׁמֵר אֶתּוֹ
- 9 אָמְרוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶל־אֲבִיהֶם שָׂאוּל שָׂאֵל אֶתָּנוּ
הָאִישׁ הַמִּשְׁלַל בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם הֵיטָ לָכֶם אָב
- 10 לָמָּה שָׁלַחְתֶּם לְשָׂאֵל בְּאֱלֹהֵי־כַּנְעַן הֲאִין אֱלֹהִים
בְּיִשְׂרָאֵל
- 11 יָדוּעַ יִדְעֵתִי כִּי קָדוֹשׁ הַמָּקוֹם הַזֶּה לִּיהוָה
- 12 עָמַד כָּל־הָעָם עַל־הַר־סִינַי מִגְּדוֹל וְעַד־קָטָן
לְשִׁמְעַ אֶת־דְּבַר־יְיָ אֱלֹהִים
- 13 אִם שָׁמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ

בְּאֵמֶת לֹא יִהְיֶה בְּכֶם רָע

14 אָמַר שְׁמוּאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ אִם קָטַן אֶתָּה בְּעֵינָיִךְ
זָכַר כִּי רֹאשׁ-יִשְׂרָאֵל אַתָּה

15 רָאוּ עֵינֵיכֶם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל הַזֶּה

16 אָמַר יַעֲקֹב אֶל-לִבָּן הֵלֹא לְרַחֵל בְּתָךְ הַקְטִנָּה
עֲבַדְתִּי עִמָּךְ

17 הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ לְפָנֶיךָ וְשֵׁם נָהַר גָּדוֹל וְנָמִים
לְצֹאן אֲשֶׁר עִמָּךְ וְלָמָּה לֹא יִהְיֶה שָׁלוֹם בֵּינִי וּבֵינֶיךָ

TEMA 17

SEGOLADOS

Tres tipos

Hebreo clásico	Paso intermedio	Hebreo primitivo
מֶלֶךְ	מֶלֶךְ	מֶלֶךְ
סֶפֶר	סֶפֶר	סֶפֶר
קֶדֶשׁ	קֶדֶשׁ	קֶדֶשׁ

Alteraciones por gutural

זֶרַע
נֶעַר

absoluto	מֶלֶךְ	סֶפֶר	קֶדֶשׁ
constructo	מֶלֶךְ-	סֶפֶר-	קֶדֶשׁ-
mi ...	מִלְכִי	סִפְרִי	קִדְשִׁי
tu (m.)...	מִלְכְּךָ	סִפְרְךָ	קִדְשְׁךָ
plural	מִלְכֵימ	סִפְרֵימ	קִדְשֵׁימ
constructo	מִלְכֵי-	סִפְרֵי-	קִדְשֵׁי-
mis ...	מִלְכֵי	סִפְרֵי	קִדְשֵׁי
vuestros (m) ...	מִלְכֵיכֶם	סִפְרֵיכֶם	קִדְשֵׁיכֶם

etc..

LAS PARTÍCULAS אֵת

Hay dos partículas אֵת la que introduce al directo (אֵת־) y que admite sufijados (Ver pronombres personales. a mi (אֵתִי), a nosotros (אֵתָנוּ))

Y la que significa “con” y que también lleva sufijados (עִם) es una partícula invariable, y a veces unida con maqef)

yo/conmigo	אֲנִי אִנְכִי אֲנִי	אִתִּי
tu (m.)	אַתָּה	אַתְּךָ
tu (f)	אַתְּ	אַתְּךָ
el	הוא	אִתּוֹ
ella	היא	אִתָּהּ
nosotros	אַנְחֵנוּ	אִתְּנוּ
vosotros	אַתֶּם	אִתְּכֶם
vosotras	אַתֶּן	אִתְּכֶן
ellos	הֵם הֵמָּה	אִתָּם
ellas	הֵנָּה הֵן	אִתָּן

EL VERBO REGULAR

PARTICPIO PASIVO

	singular	plural
masculino	שְׁמוֹר	שְׁמוֹרִים
femenino	שְׁמוֹרָה	שְׁמוֹרוֹת

yo estoy guardado	אֲנִי שְׂמֹרֵד
la mujer guarda	הַאִשָּׁה שְׂמֹרֶתָהּ
nosotras guardamos	אֲנַחְנוּ שְׂמֹרֶתֵנוּ
ellos guardan	הֵם שְׂמֹרִים

VOCABULARIO

pedra	אֶבֶן
piedras	אֲבָנִים
oreja	אֵזֶן
orejas (dual)	אֲזָנִים
siervo, esclavo	עֶבֶד
siervos	עֲבָדִים
sabiduria	חִכְמָה
muerte	מָת
él escribió	כָּתַב
él llamó a ..	קָרָא לְ
él leyó (en)	קָרָא בְּ
él se situó, el estaba	שָׁם

EJERCICIOS

- 1 אֵתָהּ הוּא מֶלֶכִי וְאֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִין כְּמוֹדֵךְ
- 2 יֵצֵא אֲבָרָהָם מִבֵּית־אָבִיו וּמֵאֶרְצוֹ כְּדַבְרֵי־הוָה
- 3 קָרָא הַמֶּלֶךְ לְעֶבְדוֹ הַמְּשָׁל בְּכָל־אֲשֶׁר לוֹ
- 4 עָשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכָל־הַכְּתוּב בְּסֵפֶר־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר

קראו הנביאים באזני העם

5 משה עבדי מת ואתה תהיה לראש על-ישראל
תחת משה

6 אמר יהוה אל-שלמה בחלום כי שאלת חכמה
ממני לשפט את-עמי בצדק גם זאת נתונה לך כי
טוב הדבר אשר שאלת ממני בעיני עד-מאד

7 לקח אתו אברהם אנשים מעבדי-ביתו ומן-הערים
אשר פרתו ברית אתו ובלילה ההוא רדף אחרי
המלכים

8 אלהי-העמים המה עין ואבן אזנים להם ולא
ישמוע עינים להם ולא יראו

9 דרכי דרכי צדק ותורת אמת

10 ואשה אחת מנשי-בני-הנביאים קראה אל-הנביא
הנה עבדך אישי מת ובבית אין אתי דבר לי ולבני

11 כתבו את-הדברים האלה על-אבנים גדולות
ויקראו בם בניכם ובני-בניכם כי פרת יהוה לפניכם
את-מי-הירדן

12 והימים האלה ימי-קדש המה

13 וכל אשר עשה שלמה ודברי-הכמתו הלא הם
כתובים בספר-מלכי-ישראל

14 זכרנו את-לחמנו אשר אכלנו במצרים

15 והספרים האלה שמורים המה בהיכל-המלך

16 שמעו את-הדבר אשר אנכי קרא באזניכם

17 קרא הַמֶּלֶךְ בַּסֵּפֶר אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת
וְאֶת־כָּל־הַמְּשֻׁפְּטִים

TEMA 18

OTRAS PREPOSICIONES CON SUFIJOS

detrás	אַחַר	אַחֲרַי
a, hacia	אֶל-	אֵלַי
sobre	עַל	עָלַי

	hacia	sobre	detrás de
mí	אֵלַי	עָלַי	אַחֲרַי
ti (m.)	אֵלֶיךָ		
ti (f.)	אֵלֶיךָ		
el	אֵלָיו		
ella	אֵלֶיהָ		
nosotros/as	אֵלֵינוּ		
vosotros	אֵלֵיכֶם	עָלֵיכֶם	אַחֲרֵיכֶם
vosotras	אֵלֵיכֶן		
ellos	אֵלֵיהֶם		
ellas	אֵלֵיהֶן		

VERBO REGULAR

COHORTATIVO

yo guardaré	אֶשְׁמֵר
déjame o dejadme guardar	אֶשְׁמְרָה
nosotros/as guardaremos	נֶשְׁמֵר
déjanos o dejadnos guardar	נֶשְׁמְרָה

IMPERATIVO ENFÁTICO

guarda tu (m.)	שָׁמֹר
guarda tu (m.) de verdad	שְׁמֹרָה

YUSIVO

(el guardará) permite o permitidle que guarde	יִשְׁמֹר
el será	יִהְיֶה
permite o permitidle que sea	יְהִי

VOCABULARIO

mar	יָם
mares	יַמִּים
pueblo, nación	גּוֹי
turbación	צָרָה
donde	אֵינָה
solo	לְבַד
yo solo	לְבַדִּי
tu solo etc..	לְבַדְךָ
en orden a, por causa de	לְמַעַן
por mi causa	לְמַעַנִי
por tu causa etc..	לְמַעַנְךָ

- 1 לָמָּה שָׁלַחַת אֵלַי לְשַׁאֵל אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֵיךְ
אֱלֹהֵי־כְנָעַן אֲשֶׁר עֲבַדְתָּ כָּל־יָמֶיךָ וְאֵיךְ נְבִיאֵיהֶם
- 2 דָּבַר אֵלֵינוּ הָאִישׁ כְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה וְלֹא שָׁמַע
אֶל־דְּבַר־יְעֻבָּדָיו
- 3 לָמָּה רָדַפְתָּ אַחֲרַי כָּאִישׁ הָרֹדֵף אַחֲרֵי־עֲבָדָיו יִשְׁפֹּט
יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי צָדִיק אֲנִכִּי בְּעֵינָיו
- 4 אֲשַׁמְרָה אֶת־תּוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵי כִּי אֶתָּה לְבַדְּךָ
יִשׁוּעָתִי בְיוֹם־צָרָה
- 5 נִכְרַתָּה בְרִית אֲנִי וְאַתָּה לְמַעַן יִהְיֶה שָׁלוֹם בֵּין
עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ כָּל־הַיָּמִים
- 6 שָׁפְטָה אֹתִי בְּמִשְׁפָּט כִּי עֲבַדְתָּ אֲנִכִּי זִכְרָה אֹתִי
אֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ עֵינָי
- 7 רְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּה מִצְרַיִם רֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם
וְהֵימָּה לְפָנֵיהֶם
- 8 קְרָאוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵנוּ כִּי הוּא אֲבִינוּ
הַשְׁמַע אֶת־קוֹל־בְּנָיו הַקְּרָאִים אֵלָיו בַּצָּרָה
- 9 כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא אֶתְּכֶם לְבַדְּכֶם אֲנִכִּי כִּרְת
אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת כִּי גַם עִם־בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יִהְיוּ
אַחֲרֵיכֶם
- 10 אָמְרוּ בְנֵי־יִעֲקֹב בָּאָה עָלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת
עַל־דְּבַר־אֲחֵינוּ הַקָּטָן
- 11 אֲזַכְּרָה אֶת־מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה כִּי מִשְׁפָּטֵי־צֶדֶק הֵמָּה

- 12 אָמְרוּ זְקֵנֵי־הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל נִבְחָרָה לָנוּ מֶלֶךְ
כָּל־הַגּוֹיִם וְהוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ בְצֶדֶק
- 13 תִּמְלֹךְ אֶתָּה לְבַדְּךָ בְּעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּהּ
- 14 לָמָּה אָמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיִה אֱלֹהֵיהֶם וְאַתָּה יְהוָה
תִּשְׁמַר אֶתָּנוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּהּ
- 15 אָמַר אֱלֹהִים נִבְרָאָה אָדָם אֲשֶׁר יִמְשַׁל בְּאָרֶץ
וּבַיָּמִים וּבְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם
- 16 אָמְרוּ אֱלֹהֵינוּ רַאשֵׁי־יִשְׂרָאֵל מַלְכָּה אֶתָּה עָלֵינוּ כִּי
טוֹב אֶתָּה בְּעֵינֵי־כָל־הָעָם
- 17 הִשְׁפּוֹט תִּשְׁפּוֹט אֶת־הָעָם הַגָּדוֹל הַזֶּה לְבַדְּךָ
- 18 וּבְדַכְּם הַבְּדִיל לוֹ יְהוָה מִכָּל־הַגּוֹיִם לְגוֵי קְדוֹשׁ

TEMA 19

1 CONSECUTIVO

el juzgará y guardará	יִשְׁפֹּט וְיִשְׁמֵר
-----------------------	----------------------

1/ Se vocaliza como el ׀ conjuntivo

el juzgará y gobernará	יִשְׁפֹּט וְיִמְשֵׁל
vosotros juzgareis y guardareis	תִּשְׁפֹּטוּ וְתִשְׁמְרוּ
vosotros juzgareis y direis	תִּשְׁפֹּטוּ וְאִמְרֵתֶם
vosotros juzgareis y conoceréis	תִּשְׁפֹּטוּ וְיָדַעְתֶּם

2/ Unido al imperfecto (futuro) lleva pataj y duplica a la primera consonante, excepto con alef que lleva qames

el juzgó y guardó	שָׁפַט וַיִּשְׁמֹר
yo juzgué y guardé	שָׁפַטְתִּי וַאֲשַׁמֵּר

3/ Mueve el acento del imperfecto a la última sílaba

tu guardaste	שָׁמַרְתָּ
y tu guardarás	וְשָׁמַרְתָּ

4/ Tiende a llevar el acento del perfecto lo mas anteriormente posible, especialmente en verbos débiles

el se sentará	יֵשֵׁב
el se sentó	וַיֵּשֶׁב

5/ No puede haber nada entre el ׀ y el verbo

el juzgó y guardó	שָׁפֵט וַיִּשְׁמֶר
el juzgó y no guardó	שָׁפֵט וְלֹא שָׁמַר

6/ Si el imperfecto tiene forma breve se une a la breve

el era	הָיָה
el será	יִהְיֶה
el será (forma abreviada)	יְהִי
y el era (no duplica yod) y sucedió	וַיְהִי
y sucederá	וְהָיָה

VOCABULARIO

habitante	יֹשֵׁב
juez	שֹׁפֵט
sangre	דָּם
sangre (derramada)	דָּמִים
vida	חַיִּים
allí	שָׁם שָׁמָּה
que, cuando	כִּי
como, cuando	כַּאֲשֶׁר
él derramó	שָׁפַךְ
él lloró, él gritó	צָעַק
él asesinó	הָרַג
guardar	לְשַׁמֵּר
decir	לְאָמַר

EJERCICIOS

1 יֵשֶׁב אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וַיִּכְרֹת בְּרִית-שְׁלוֹם עִם
יְשִׁבֵי-הָאָרֶץ

2 שָׁמֹר תִּשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹתַי וְזָכַרְתָּ כִּי אֲנֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ

3 שְׁפָטִים יִהְיוּ לָכֶם בְּכָל-עָרֵיכֶם וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם
בְּצֶדֶק

4 רְאוּ בְנֵי-יַעֲקֹב כִּי יוֹסֵף הוּא הַמַּשְׁלַל
בְּכָל-אֶרֶץ-מִצְרָיִם וַיִּזְכְּרוּ אֶת-הַחֲלוּמוֹת אֲשֶׁר חָלַם
5 אָמַר אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה הֲנֵה אֲנַחְנוּ בְּאִים מִצְרַיִמָה
וְהָיָה כִּי יֵרְאוּ אֹתְךָ עַבְדֵי-פַרְעֹה וְאָמְרוּ אֲשֶׁתוֹ זֹאת
וְהָרְגוּ אֹתִי וְלָקְחוּ אֹתְךָ בֵּית-הַפַּרְעֹה אָמְרִי כִּי
אֲחִיךָ אֲנֹכִי

6 אִם יִרְדֹּף עֲשׂו אַחֲרַי יַעֲקֹב וְהָרַג אֹתוֹ לְמָה לִּי
חַיִּים

7 בַּיּוֹם הַהוּא אָמַר יְהוָה יִהְיֶה בֵּיתִי בְּרֹאש־הַהָר
הַזֶּה וּבָאוּ שָׁמָּה כָּל גּוֹיֵי-הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי הָאֵל
הָאֱלֹהִים וְאִין אַחֵר לִפְנֵי

8 בָּאוּ אֵלָיו זַקְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרוּ בוֹ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל

9 לָקַח הַנָּעַר סֵפֶר וַיִּכְתֹּב בוֹ אֶת-דְּבַר-יְהֹנָדָב

10 שָׁמַעְתִּי אֶת-קוֹל-עַמִּי בַצָּרָה וְאִזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי
אִתְּם

11 וְהָיָה אִם לֹא יִשְׁמְעוּ אֶל-דְּבַרְיִךָ וְלָקַחְתָּ
מִמֵּי-הַנָּהָר וְשִׁפַּכְתָּ עַל-הָאָדָמָה וְהָיוּ הַמַּיִם לְדָם

לְעֵינֵיהֶם לָקַח מֹשֶׁה מַיִם מִהֲנָהָר וַיִּשְׁפֹּךְ עַל-הָאֲדָמָה
וַיְהִי לְדָם לְעֵינֵי-יִשְׂרָאֵל

12 אָמַר יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו יִשְׁמְעוּ מִלְכֵי-הָאָרֶץ
אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וּבְאוּ עָלֵינוּ וְהָרַנוּ אֹתָנוּ

13 וַיְהִי שְׁמוֹאֵל נָבִיא לְיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁפֹּט אֶת-הָעָם
בְּצֹדֵק כָּל-יְמֵי-חַיָּיו

14 יָרְדוּ בְנֵי-יַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים
אֶל-יֹסֵף לֵאמֹר הִנֵּה בֵית-אָבִיךָ וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
אֵלֶיךָ מִצְרַיִמָּה

15 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר בֶּן-אָדָם מַה-אַתָּה
שִׁמְעַ

16 עֲבָדִים הָיוּ אֲבוֹתָנוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיִּצְעֲקוּ
אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

17 אָמַר אַבְרָהָם אֶל-עֲבָדָיו הַמְשִׁל בְּכָל-אֲשֶׁר לוֹ
הֲנִי שָׁלַח אֹתְךָ אֶל-בֵּית-אָבִי וְהִלַּכְתָּ שָׁמָּה וְלָקַחְתָּ
אִשָּׁה לְבָנִי מֹשֶׁה

18 יְהוּה הִלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּצֹדֵק וְאָמַר אֶת-תּוֹרַתְךָ
בְּאֵמֶת

19 זָכַרְתָּ אֶת-בְּרִיתְךָ אֹתָנוּ וַתִּכָּרֵת לְפָנֵינוּ אֶת-הֲנָהָר
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּמִהֲנָהָר לָקַחְנוּ אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וְנִכְתַּב
עֲלֵיהֶן אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֵינוּ לְמַעַן יִקְרָאוּ
בְהֵן בְּנֵינוּ הַבָּאִים אַחֲרֵינוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לָנוּ

20 הִנֵּה דְמֵי-אֲחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי הָאֲדָמָה

21 כִּי יִהְיֶה לְךָ דְבַר־מִשְׁפָּט אֲשֶׁר אֵינְנוּ בְּתוֹרָה
הַזֹּאת וְהִלַּכְתָּה אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בְּחָרְתִּי לְשָׁמַי
וּשְׂאֵלְתָּ אֶת־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם בַּיָּמִים הָהֵם

TEMA 20

LAS CLASES VERBALES “A”, “E” Y “O”

el guardó	שָׁמַר
el era fuerte	כָּבֵד
el era pequeño	קָטַן

PERFECTO

yo	שָׁמַרְתִּי	A	קָטַנְתִּי
tu (m.)	שָׁמַרְתָּ	A	קָטַנְתָּ
tu (f.)	שָׁמַרְתְּ	A	קָטַנְתְּ
el	שָׁמַר	כָּבֵד	קָטַן
ella	שָׁמְרָה	A	A
nosotros/as	שָׁמַרְנוּ	A	קָטַנּוּ
vosotros	שָׁמַרְתֶּם	A	קָטַנְתֶּם
vosotras	שָׁמַרְתֶּן	A	קָטַנְתֶּן
ellos/as	שָׁמְרוּ	A	A

IMPERFECTO

yo	אֲשַׁמֵּר	אֲכַבֵּד	אֲקַטֵּן
tu (m.)	תִּשְׁמַר	תִּכְבֵּד	E
tu (f.)	תִּשְׁמְרִי	תִּכְבְּדִי	E
el	יִשְׁמַר	יִכְבֵּד	E
ella	תִּשְׁמְרִי	תִּכְבְּדִי	E
nosotros/as	נִשְׁמַר	נִכְבֵּד	E
vosotros	תִּשְׁמְרוּ	A	A
vosotras	תִּשְׁמְרֶנָּה	תִּכְבְּדֶנָּה	E

ellos	יִשְׁמְרוּ	A	A
ellas	תִּשְׁמְרֵנָה	תִּכְבְּדֵנָה	E

IMPERATIVO

tu (m.)	שִׁמֵּר	כִּבֵּד	E
tu (f.)	שִׁמְרִי	A	A
vosotros	שִׁמְרוּ	A	A
vosotras	שִׁמְרֵנָה	כִּבְדֵּנָה	E

PARTICIPIO ACTIVO

m. sg.	שֹׁמֵר	כֹּבֵד	קָטָן
f. sg.	שֹׁמֵרָה שֹׁמֵרֶת	כֹּבֵדָה	E
m. pl.	שֹׁמְרִים	כֹּבֵדִים	E
f. pl..	שֹׁמְרוֹת	כֹּבֵדוֹת	E

INFINITIVO CONSTRUCTO

לְשַׁמֵּר	לְכַבֵּד	לְקָטֵן
-----------	----------	---------

Hay verbos aparentemente del tipo A, pero que son del tipo E

	perfecto	imperfecto
dormir	שָׁכַב	יִשְׁכַּב
estar afligido	שָׁכַל	יִשְׁכַּל
ser grande	גָּדַל	יִגְדַל

VOCABULARIO

Isaac	יִצְחָק
tumba	קֶבֶר
por favor	נָא
salvación	יְשׁוּעָה
יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא	
muerte	מָוֶת
muerte de	מוֹת
mi muerte	מוֹתִי
él era viejo	זָקֵן
él estaba hambriento	רָעֵב
él fue enterrado	קָבַר
él era capaz	יָכַל
él mandó	צִוָּה

SISTEMA VERBAL (breve)

QAL, PAAL, QATAL (simple activo)

שָׁבַר rompió

NIFAL (simple pasivo, también reflexivo)

נִשְׁבַּר estaba roto, se rompió

PIEL (intensivo activo)

שָׁבַר destruyó

PUAL (intensivo pasivo)

שָׁבַר estaba destruido

HIFIL (causativo activo)

הַגְדִּיל

se hizo grande

HOFAL (causativo pasivo)

הֻגְדַּל

estaba hecho grande

HITPAEL (reflexivo)

הִתְגַּדַּל

se hizo grande a si mismo